

élet és iskola, élet-iskola, életiskola, iskola és élet, iskola-élet, iskolaélet

„(...) Egyedül az ember sorsa örök. Az emberi társadalmak nem örökek. Ezért nem is igényelhetnek maguknak semmiféle közvetlen kötelezettséget, mely örökérvényűsége pályázhatna. Egyedül az a kötelesség örök, mely az emberhez mint olyanhoz fűz.

Ez a kötelesség viszont föltétlen. Ha létezik valami alapja, úgy biztosak lehetünk abban, hogy az nem e világból való. E kötelesség nem tud mire épülni világunkban. Emberi életünk egyetlen kötelezettsége, mely semmiféle körülménynek nincs alávetve.

Noha e világon nincs alapja, az egyetemes lelkiismeret egyezményesen igazolja. Ezt a kötelességet kifejezik a legrégebből fennmaradt szövegek is. Érvényességét minden vitás esetben elismerjük, ha nem gátol érdek vagy szenvedély. (...)”

Részletek Simone Weil *Begyökerezettség* (L'Enracinement) című írásából
Simone Weil: *Ami személyes és ami szent. Válogatott írások.*
Vigilia, Budapest, 1983., 280. o.